

Paisatge fluvial

Tarda d'agost vora el riu.
L'aigua té colors metàl·lics;
Sol i vent, com un caliu:
Sort d'un vell pollanc i uns sàlics.

El pescador, canya en mà,
Ni els xàfecs de sol no esmenta:
No saps quina cara hi fa,
Si enutjada, si contenta.

Tu li dius un "Déu vos guard"?
Mou només un xic la testa
I s'ajup com un covard,
Sense mica de contesta.

(Diguéssis "Adéu-siau",
tal volta et contestaria,
perquè el deixessis en pau,
deseixit de companyia).

Sotjant sols, pel moviment
De l'aigua clara i tranquil·la,
Si bot la bagra d'argent
I fa el remolí l'anguila.

I com més belluga el peix
Sobre el llom de l'aigua mansa,
M'és test roman ell, ni el bleix
Diríeu si li va en dansa.

Tu t'ajaus, mig adormit
—per coixí un manat de molsa—;
el sol ara s'ha afeblit
i l'oreig fa l'hora dolça.

No t'enutja del rabeig
La cançoneta enfadosa;
La besada de l'oreig
Fa la testa bondadosa.

I les hores van volant...
Amagats en la verdesca,
El grill descargola el cant
I la granota s'engresca.

Dalt la creta d'un pollanc,
Un estel es desponcella;

L'aigua pren color de sang
I la nit es descabdella.